

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítattnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetéseik még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és
Koktala B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M.; Oppelik A.,
Daub G. L. és társai és Hornl.
Brünn: Stern M.

Nyilttér pénteken 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztó önségélyző szövetezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Társadalmi betegségek.

Nem egyedül és kizárólag a divat extra vaganciójának találok, hogy a hypokritaság tobzódó gyári telepén, az ugynevezett: jour fixeken a hölgyek leeresztett slajerrel és glazékesztyűsen iszszák még — párisi tempóra — a théákat. És ennek megvan a maga oka-foka. Mert akármilyen derékül ki van fejlődve a tettetés és kép-mutatás, már mégis vidámabban megy ott a szapulás, a hol egy kis larva fedi az arcot. — Ez a lenge arczfedő elvégre igen praktikus, hábár nem feltétlenül szükséges. Nevelésünk és az életkörülmények annyira bele nevelnek mindenkit a hypokritaságba, hogy kiváló gyakorlata van mindenkinek benne. Szinte azt lehetne mondani egy kis tulzással, hogy a mai társadalom a hazugságra van berendezve.

Mert: a legnagyobb szemfényvesztés, mikor mindannyian és nagy hangon korunkat demokratikusnak jelentjük és magunkat demokratáknak geréljük; hazugság egy második nagyban, hogy ugy mondjuk: agyba-föbe földicsért század eszme, mely szerint századunk humanus lenne. Mesebeszéd. Vásári humanizmus, a reklam nagy dobjával és az öndicséret éme-

lyítésével, — ez az, mely meg akar téveszteni. Szinte fáj a jobb izlésű embernek, mikor a nagy eszmék kultuszát beiszapolja a kép-mutatás.

Nagyon sokan például a demokracziával ugy vannak, hogy mert az erurópai áramlat sodrójába kerültünk és 1848—49 a demokratikus fejlődésnek utat nyitott: zárjuk le a könyvet és ünnepejük a demokratikus Magyarországot.

Minő messze állunk mi még a demokracziától! Hiszen ha a mi keleti göggel szaturált magyar természetünket tekintjük, akkor nemzeti átalakulás nélkül a demokraczia végleges uralmáról nem is beszélhetünk.

Egyáltalában nem akarunk félreértetni. Mi nem a felső százazek exkluziv természetét akarjuk demokratikus irányban leszállani látni, mi egyszerűen azt látjuk, hogy szeretett hazánkban arisztokrata a szántóvető telkes-gazda, sőt még a cigányprimás is, a bögő, czimbalomhordó legénynyel szemben. És ez nem is oly nagy hiba. Vegre hol van az megírva, hogy Magyarország demokratikus legyen a szónak az ő teljes értelmében? De akkor ne tetszelegjünk magunknak a mi demokratságunkkal.

És ne tisztelegjünk magunknak a liberalizmussal se. Ugyan micsoda liberalizmus

az, mely akármily apró-cseprő állás betöltésénél már azt firtatja, hogy a megválasztandó hogyan dicséri Istent?

Vagy térjek talán a társadalmi hazugság részleteire? — Elmondjuk-e, hogy szembe mézes-mázosok vagyunk, de háta megett kegyetlenül ráborított a vizeslepedőt; elmondjuk-e számos komikumát a hypokritaságnak, mely a taedéum vitaet terjeszti, vagyis az undort az — ételtől.

A S Z Ö M.

Öt ajtó vezet az »Ember«-épület »Sziv« kihallgatási termébe. — A hang a mindig nyitott fulón hatol be; a világoosság a szem fölönő hidján át teszi nappali látogatását; a szag végig surran az orr boltives folyosóján; az izlés átmege a nyelv röpülő hidján és a tapintás az ujjak hegyeinek palisádjain lejt a kihallgatási terembe és onnét vissza. E kihallgatási teremből vagy jobban mondva az érzékek két kamarás rendi gyüléseből, a hivatalos értesítő, s z e m, közli a határozatokat. A szem pillantása a belügyek egyedüli hivatalos lapja.

Igaz, hogy a nyelv is nyilvános közeg, ez azonban sima és hízegő, udvarias és

A „Muraköz“ tárczája.

Francia kártyák.

— Közli: Farkass Károly. —

Történt, hogy egyszer egy ezred templom-parádára ment, ahol a többek közül egy köztívész, egy léleeső székbe leült s imádságos könyv helyett, egy játék francia kártyát vett elő zsebéből s azt egyenkint maga elé a padra rakogatta... Amint az őrmester ezt meglátja, odamegy a köztívészhez s kemény hangon rámondul:

„Infanterist Csutak! a kártyát azonnal tegye el, s többé ilyen botránkozást a templomban ne cselekedjen!“

De az Infanterist Csutak annélkül, hogy halgatott volna az őrmester szigorú intésére, tovább rakogatta a kártyákat s mindegyiket különös figyelemmel, megilletődéssel szemlélté mindaddig, míg az egész isteni tiszteletnek vége lett. Az isteni tisztelet végével az őrmester ismét odamegy s a játékost három legény köze tógatja és az »Egyes«-be kísérteti. Maga pedig rögtön az ezredes elé megy reportra, hogy elmondhassa, mily illetlenül viselte magát Infanterist Csutak — a gonosz játékos — az Isten házában.

Az ezredes azonnal előhívhatja Infanterist Csutakot és kemény hangon parancsolja: Adja okát botránkozató cselekedetének; mert különben — holnap reggel — megtutja hatszor háromszáz ember közet.

„Alássa jelentem Vitéz ezredes, én okát fogom adni mindennek, ha szabadságot nyerek a szólságra.“

„Szőlj bátran!“ Mondá az ezredes.

Az ezredes e szavaira, Infanterist Csutak a következőképek kezd beszédjét:

„En jól tudom, hogy azon hely, ahol én voltam az Isten háza, tudom azt is, hogy ott mindenkinek ajtatossággal kell foglalkoznia és pedig olyan ajtatossággal, mint amilyennel én foglalkoztam, mert én nem nézegettem, senkit nem bántottam, nem botránkoztattam, mindenkit békével hagytam...“

„Ez nem elég! — felelé az ezredes — ha ennyi az okod; ugy már hallodtat büntetésedet!“

Infanterist Csutak az ezredes e szavaira előveszi a zsebéből kártyáit s ekképen magyarázza azokat:

„Ha az egyest nézem —: Ez arra tanit engem, hogy: „Egy Isten van, ki a mennyet, földet, mindent, ami van teremtette.“

A kettős eszembe juttatja, hogy: „Az Istenben két különböző természet vagyon, u. m. isteni és emberi természet.“

A hármas, emlékezetembe hozza, hogy: „Az Istenben három személy van: Atya, Fiu és Szentlélek.“

A négyes, a négy evangelistát: „János, Mathe, Márk és Lukács.“

Az ötös, világosan emlékeztet engem: „Mégváltónk öt sebére.“

Midőn pedig a hatost teszem szemem elé: „Latom s elképzelem, miként teremtette Isten az egész világot hat nap alatt.“

A hetesnél pedig semmikép sem felejt-hetem, hogy: „A hetedik napot Isten a nyugalom napjává tette.“

A nyolczas nyilván tanítja: „Ama nyolcz boldogságot, melyet a Világ Megváltója mondott és tanításában előadott.“

Ha a kilenczeseket szemlélem „Fel-buzdul lelkem azon kilencz sereg anygal tiszteletére, kik az Ur színe előtt dicséretet énekeltek.“

A tízes eszembe juttatja nem csak a sinai hegyen adott tíz paracolatot, hanem azon tíz szüzet is, kik körül őt eszes, őt pedig boldon volt.“

Az alsókhöz érve kiveszi csutak a „vörös alsót“ s félre teszi, így szól: „Ez nem jó ember.“ A többi alsókat is mellé teszi: „ezek az ő porroszlói.“

A felsők, eszembe juttatják azokat a pásztorokat, kik az isteni kised Jézust „először imadtak.“

Midőn a királyokat nézem; „Tisztelet fogja el szívemet, ama királyok iránt, kik napkeletről jöttek s a királyok királyát ajándékokkal tisztelték meg.“

— Vegül az ötvenkét kártya, az ötvenkét hetet; a tízenkét képes kártya, az év tízenkét hónapját; a négy disznó, az évnek négy evazakát s ha összeolvasom a kártyán levő szemeket: 365-töt tesznek; ezek nekem az év napjait mutatják.

Igy tehát bátran merem mondani, hogy én az Isten házában történt kártyázással senkit sem bántottam, sőt magam sem vétkeztem.

Itt megszólalt az ezredes: „Jó van fiam! De azt szeretném tudni, miért tetted féire az alsókat?“

„Ez — ugymond Infanterist Csutak —: Judas Iskariótes, aki engem ezredes urnak elárult, a másik három pedig, kik engem az »Egyes«-be kísérték.“

Elnevette magát az ezredes: „Derék gyerek vagy Csutak! Büntetés helyett nessez egy ötös és éjfélig engedek künmaradást.“

„Alássa köszönöm Vitéz ezredes urnak a büntetését.“ És Csutak az őrmester bámulatára 12 óráig mulstott...?

csalóka, szóval félhivatalos, mely csupán annyit közöl a benső ügyekből, mennyit a politika igényel. Egyedül a szem viseli a szivtisztaság pecsétőrének hivatalát. Csak az való és csálhatatlan, mely e pecsét lenyomatát viseli.

A szem ablak; melyet minden reggel kinyitnak. Van redőnye (szemhéj) és fűgőnye (pilla); a mostoha sors elhomályosítja, csöppel peregnék rajta és ha a jó Isten bejárja az ember-házat, az ablak is lecsukódik és megtörik.

Azonban ablak nem egyéb üvegtáblánál, melyen állni lehet. Ezen mi sem tűkrözdök vissza, csakis átnézni lehet rajta. Az ablakon át csakis kívülről hatol be a világosság, de a szemem át belülről sugárik ki. Az ablak halott. Mindenkinek ugyanazt mondja, ki benéz rajta. Ellenben a szem eleven; mindenki számára más színezete, más sugara, különböző világossága van. A szem karikája az érzelmek jeggyűrűje. A szemgolyó az érzés országczimer-almája és a szemfény (ivhártya) a szív vezérszilaga. E szerint a szem több ablaknál, de több tükörnél is.

A tükör önző, mely csupán azt adja vissza, a mit neki adtak. Szivtelen, fagyos valami, érzéketlen delnő, ki mindenkinek én-jét veti vissza; ellenben a szem a szív országos tolmácsa; beszél minden nyelven és nyilvánítja a szív legtökösabb akaratát.

Hogy azonban megértsük a szem nyelvést és olvashassunk a szem csillagából, okvetlen szükséges a csillagászat ismerete. A vakra nézve a csillagos ég semmit mondó, üres lap, a természet nagy könyvében, ki azonban megérti a csillagos ég mély tudományát, az ismerni, szeretni és csudálni fogja a földi csillagok csudálatos hatalmát, nagyságát és varázsát. E csillagok vezetnek minket az élet Sahara sivatagán át. Keltjük és nyugtok szerint számíthatjuk életünk reggelét és estéjét.

Egy nő.

Két kitünő trágya-anyag.

Minden növény szerves és szervetlen anyagból áll. — Ezen anyagokat részben a földből, részben a levegőből veszi. S így nagyon természetes dolog, hogy minden természettel a talajból oly anyagok vonatnak el, a melyek a növények alkatrészét képezik. Ha tehát azt akarjuk, hogy talajunk egyenletesen termőképes maradjon, úgy azon elvont részeket megfelelő anyagokkal vissza kell pótolnunk.

Ez szülte a trágyázás szükségességét!

Nem lehet tehát közömbös dolog a termelőre nézve, ha oly anyagokkal találkozunk, melyek ezen visszapótlásra alkalmasak.

Két ilyen alkalmas anyagot kívánok ezuttal bemutatni, mint a melyek ez eddig sokkal kevésbé részesülnek a felkarolásban, mint a mint ezt valóban megérdemelnék.

S ezek a hamu és a kémény korom.

A hamut a gondatlan cseléd akárhányszor oly helyre szokta kiönteni, a hol nemcsak a gyökert sem használ, sőt tisztátalanságot okoz. Pedig milyen jó helye volna ennek a kertben és termékenyítő hatásával sokszorosan visszafizetné azon nehány lépés fáradságát, a mennyivel tán a kert messzebb esnék.

Tél idején többet szoktunk tüzelni s így ilyenkor hamu is nagyobb mennyiségben jön össze, melyet kertünk javára érvényesíthetünk. Ne is mulasztuk el azt a kertünkbe vitetni, sőt még a kiluzogzott fahamut vagy kőszén hamut se dobjuk el, hanem — bár kevesebb értékűek is, mégis a lehetőleg hasznosítsuk őket.

Hasonlóképp fordítsunk figyelmet a kémény-koromra is. Ez oly anyagokat koncentrálnak magában, a melyek nem csak a növények fejlődését mozdítják elő, de megölik egyuttal a földben tanyázó férgeket is s így kettős irányú hatásával az eddignél nagyobb figyelemre érdemes.

Különfélék.

Kinevezés. A zalaegerszegi kir. törvény-székhez elnökké a király Ó Felsége Szaniszlavszky Adolf kassai ítélőtáblai elnöki titkárt nevezte ki.

Botty Lajos Zalavármegye első aljegyzőjét, tiszteletbeli főjegyzőjét, az arany érdemkereszt tulajdonosát a belügyminiszter Zala- és Somogy megye területére, Nagykanizsa székhellyel állami anyakönyvi felügyelővé nevezte ki. Erdemes férfit ért a kitüntetés, kinek új állásához sok szerencsét kívánunk!

Kostyál Ferencz, a perlaki járás főszolgabíróját a belügyminiszter ur a szabadkai kerületbe állami anyakönyvi felügyelővé nevezte ki. Amidőn örömmünknek adunk kifejezést Kostyál ur kinevezetése fölött, őszintén sajnáljuk távozását vidékünkéről. Kostyál főszolgabíró szakképzettségét, erélyét és munkásságát nemcsak vidékünkön, hanem meggyeszerre ismerik, minek folytán köztiszteletet vívott ki magának széles körben. Hazafias és kulturális mozgalmakban mindig lelkesedéssel vett részt, mely alkalmakkor nem egy ízben adta szónoki tehetségének is szép jeleit. Az alsó vidék az közönsége bizonyára soká fogja emlegetni ő erélyes, de igazságos volt főszolgabíróját.

Musa-szombati polgári iskola céljaira újabban 130 frtot jegyeztek elő. Ezzel az összeggel már 8590 frtot, telket és 5000 drb. téglát gyűjtöttek össze a vendvidékiek az említett údvös célra.

Portómentesség. A kereskedelmi miniszter a kir. tantellügyelők, állami iskolák és áll. ovodák igazgatóságai, gondnokságai és felügyelő bizottságai között váltott levelezéseket és pénzküldeményeket, nemkülönben utalványokat a portó- és ajánlati díj alól felmenti. A nem állami iskolai hatóságok portómentessége csak a közönséges levelezésekre és értéknélküli csomagokra (íromány) terjed ki.

csáktorony-zágrábi (zagorai) és a varaszd-goluboveczy helyi érdekű vasutak

Mikor már késő.

— Irta: Bibó Lajos. —

Nem tűnt fel senkinek az egész városban, hogy Ligeti Bélánéknak udvarlói vannak, kik körülrepkedtek a szép asszonyt, mint a pillangó a lobogó lángot.

A férj is megszokta, hogy nevének udvarol-janak, ez őt is ingerelte és tudta, hogy a sok üres és mézes beszéd után következik a sorra.

A kívánatos asszony meg kimondhatatlanul szeretett kacérkodni a férfakkal, különösen Zádori Jenővel, egy magas, komoly, halovány arcu emberrel, ki veszedelmes vágygá, szomjas sóvárgással csüngött az ő beszédre, rózsaszínű ajkain, hanem érthetetlenül gyáva, félnék, bátor-talan volt.

Lette volna ezer alkalma hozzá, s még sem vallotta be soha a szerelmét.

Egyszer azonban, úgy ősz tájéknál, mikor a kert fái már pergették avult lombjait, ott sétálgatott a szépséges asszonnyal a hársak alatt, ki fáradtan dőlt bele a puha zsisziba, ügyesen, kacérán, hogy két apró pici cipőcsökeje ingerlően nézett elő a redős ruha alól.

Zádori Jenő ki évek óta álmodozott a szép asszonyról, oda vetette magát a parányi cipőcsökek elő.

— Asszonyom, ha kinevet, ha elűz is maga mellől, megvallom, hogy szeretem őnt, meghalok utána!

— Engem? De hát Jenő, honnan jut ehhez az őrült, bolond gondolathoz? — s éles, csengő kacaja áthat a lombokon s visszaverődik a pavilon távoli faláról.

Zádorit ez a bohókás kacaj megszedíti egészen.

Merészen, szinte bihetetlen bátorsággal öleli át a nevető asszonyt és összecsofolja a kezét, azokat a delejes, ingerlő fekete lüftöket, a mi szomját méginkább növeli, izgatja.

— Szeretem, imádom őnt... lélekzet nélkül sutogja még egyszer, hogy — soha...

Zádori megdöbben, homlokán végig borong a hideg.

— Bocssáson meg a-szonymom, izgatott voltam évek titkos szenvedése adott bátorságot arra, hogy elfeledjem miszerint önnek férje van...

A szép asszony feláll, kuszált haját rendbe hozza s mosolygós arczzal, ragyogó szemekkel parancsolja:

— Most már menjen rossz fiu, ne lássam többet, haragszom magára!...

Pedig nem haragszik.

Selyem szempillái alól nevetve néz a halavány emberre s bucsuzóul megszorítja a kezét. Hanem aztán éjszakánként, magányos estéken, mikor a férje nincs otthon s ha véletlenül mellette van is, száraz, egyhangú, unalmas üzleti do'gaival mulattatja a szerelmes asszonyt, sokszor eszébe jut a Jenő, de elutasított, a meg-szegyenített ember.

A hosszú téli estéken nagy, előkelő társaságot gyűjtött össze a háznál, melyre meghívták Jenőt is, ki a Kenderessy családdal jelent meg s úgy mutatta be magát, mint Kenderessy Margit leendő vőlegényét.

Vőlegény?

Ez a szó ezer kinnal vonaglott végig lelkén s akkor este szokatlanul sokat táncolt Jenővel. Szinte kényszerítette rá az ifjút.

— Margittal táncolhat még ugyis eleget velem soha!

— Asszonyom...

— Ne vonakodjék... Azután meg beszélni is szeretnék magával még ma, mindjárt! — s

vonta magával az ifjút egyik parányi mellekszó-bába, melyben kellemes félhomály derengett.

— Irma!

— Jöjjön, most már én kérem, ne szóljon semmit.

Mikor magukra maradtak, a szép asszony megragadta Zádori kezét s oda borult a keblére.

— Maga megcsal engem Jenő. Felhasznált egy pillanatot életemből, hogy felkeltse aivó érzelmeimet s mikor ezekkel már nem bírok, akkor azt modja hidegen: hogy megnőül, hogy boldoggá tesz mást...

— Ezt akarta mondani csak asszonyom?

— Jenő!

Zádori arca tüzes és sötét lett. Kalapja után nyult, hogy véget vessen a komédiának.

— Maradjon! — mondotta hevesebben a hölgy. Mondjon le erről a házasságról. maradjon nőien... Jenő, én szeretlek téged.

Az ifj megvonta hideg mosolylyal az ajkát, míg az asszony zokogó reménytelen hangon könyörgött.

Zádory nézte egy-két perczig a rimázkodó asszonyt, ki a megsemmisülés örvényébe akart rohanni, azután elhárította magáról gyöngéden az ölelő karokat.

— Asszonyom, sem én, sem ön nem lehetünk egymásé — soha! Önnek férje van, nekem ma-holnap feleségem lesz... Hanem annyit vigasztalásul mondhatok, hogy ma is szeretem-mindig szeretni fogom!

Aztán kilépett az ajtón, a komédiának vége volt.

Kevesen tudták meg a világon, hogy akkor éjszaka egy semmi asszonnyal kevesebb egy becsületes emberrel több lett.

Ugyan kit is érdekelné az ilyen kicsinyesség?

Varazsd közös állomásától Martianec dolni, Ludbreg és Subotica irányában a magyar kir. államvasutak Kaproncza állomásáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdonyu vasutvonalra adott elmunkálási engedélyt a kereskedelmi minister egy évre meghosszabbította.

Zágrábi kanonok kinevezések. Legközelebb több kanonoki állás fog betöltetni. A kinevezendő kanonokok névsora: Aurana priorjává és a zágrábi székeskáptalan prépostjává Gugler kanonok; püspökké Tallian kanonok fog kinevezetni. Kanonokok lesznek: dr. Baron Gusztáv egyetemi tanár, Rudetica Flórián és Hangi hitoktatók a zágrábi, illetőleg varazsdi gimnáziumnál, Bosnyák pozsegai apátplebános. Leber György glinai plébános, Gasparlin plébános.

Zala vármegye törvényhatósági bizottsága f. évi augusztus hó 6-án délelőtti 10 órakerendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyat képezik: 1. 1889. év végével választott törvényhatósági bizottsági tagoknak kilépése, illetőleg tagsági képesség elvesztése, elhalálozás vagy lemondás következtében megüresedett választott bizottsági tagsági helyeknek választás utján leendő betöltése és a legtöbb adófizelő törvényhatósági bizottsági tagok 1896. évre érvényes névjegyzékének kiigazítása iránt szükséges intézkedések tárgyában. 2. Zala-Szent-Mihály és Pölöske községekből egy új körjegyzőség alakítása iránt megtartott tárgyalásra vonatkozó iratok bemutatásának. 3. Csáktornya község képviselőtestületének a Csáktornyán építendő lovasassági laktanya építési költségei fedezésére szolgáló kölcsönfelvétel tárgyában f. évi jun. 15-én hozott határozata jóváhagyás végett felterjesztetik. 4. Alsó-Rajk község képviselőtestületének ingatlan birtok vétele tárgyában f. évi április hó 20-án hozott határozata jóváhagyás végett felterjesztetik. — Miről a törvényhatósági bizottság tagjai tisztelettel értesítettek. Zala Egerszeg, 1895. július 24. Svastics Benó sk., főispán.

Észéves hírek a „Bétsi Magyar Kurir“ 1790-iki évfolyamából. A hadi dolgokról keveset írhatunk most. Serviában egészen halgatás vagyon. Két felőlről u. m. Oláh és Horvátország felől tsak a készülteket halljuk. A hírek között a legnevezetesebb az, a mi leghirtelenebb indult, hogy a békeség iránt edgyező gyűlés Breszlóba fogna haladék nélkül kezdődni: sőt erősítik, hogy Gróf Kobentzel ide már el is indult volna. A Természet is láttatik már kénszeríteni a hadakozó népeket az edgyezésre: mind Tsehországból, mind pedig a Magyarországi tábornok szüntelen érkezik a hadi Kanteláriához, az eleségnek a szároság által okoztatott szüksége iránt való panaszos tudósítást. — Helvétzia Gezer erős hadi ifjakat ajánlott Leopoldnak soldra: a Király megköszönte szívességeket, de nem vette el ajánlásokat. Fridrikh Vilhelm és Leopold személyes levelezések által mondatnak egymás között a közönséges békeség iránt munkálódni. — Az is egy jele lehet a békeség közeledésének: hogy a mint láttuk a Belgákkal jó móddal fizetetik az Ausztriaiak a nyakasságnak az árát: a nélkül hogy még eddig a Pruszus a mi népünkkel valahol megtámodta volna. — Hogy 27-én Májusnak az Ausztriaiak a Schönfeld ravaszága által megveretennek volna, kézzel tapogatható hazugság volt: a ki tette volt iránta a tudósítást, az is már meg másolta szavát. Sőt igaz az, hogy a Pátriótika egész Luxenburgból kiveretennek.

„Nincsenek többé lányok“ cizmmele jelent meg Thewrewk István új műve. Könnyed, szellemes, érdekes mindaz a mit új művé-

ben nyújt, s a mai társadalmi életből való. Thewrewk kitűnően ösmeri s mai társadalmunkat és különösen a nőkrol írott dolgai által lett éepszerűvé. A „Nincsenek többé lányok“ című mű a külalakban is rendkívül elegáns és a kiadónak igazán dicséretére válik. A Rozsnyai Károly kiadásában Budapesten megjelent, remek czimlással ellátott, tartalmilag pedig roppant érdekes sűgű műnek ára 1 korona. Pompás díszkötésben 2 korona.

Szalai-Baróti „A Magyar Nemzet Története“ című munkából most kaptuk az első kötetet befejező 18-ik fűzetet. — Ezen fűzethez három műmelléklet van csatolva: a halotti beszéd, eredeti fényképfelvétel; Habsburgi Rudolf és Kun László találkozás a morvamezei osztatéren, Than Mórnak a Nemzeti Múzeumban lévő festménye után; Magyarország a XII. század derekán, térkép, tervezte dr. Baróti Lajos, rajzolta Hatsék J. — Szöveg tartalma a fűzetnek: czimlap és előszó; Az Árpád család nemesedék rendje; az I. kötet tartalma és a képek jegyzéke. Hogy a Szalai-Baróti, Magyar Nemzet Története mily nagybecsű és kiváló munka, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a nmélt, vallás- és közokt. m. kir. ministerium, mint a hazai történet tanulmányozására és a nemzeti érület ápolására alkalmas művet az összes középiskoláknak, tanítóképezdeknek, kereskedelmi-, polgári és felsőbb leányiskoláknak, valamint népiskoláknak 17795—1895. sz. a. rendelettel beszerezni. Ez a tény kiváló bizonyítéka annak, hogy a bees munka megérdemeli azt, hogy mint a magyar nemzet bibliája egy családban sem hiányozzék. Ajánljuk a magyar olvasó közönség figyelmébe. Előfizetések Lampel Róbert könyvkereskedésébe Budapest, küldendők negyedévre 1 frt 80. félévre 12 fűzet 3 frt 60 kr. stb. Az 1-ös kötet díszes bekötésben havi 1 frtos részletfizetésre is kapható a nevezett czégnél.

Zala Margit: „Fűzér az élet kertjéből“ című, sajtó alá rendezett költemény kötetéből közlünk lapunk Csarnokában egy mutatványt. — A kötetre egy koronával lehet előfizetni, s hogy a nyomtatandó példányok száma felől tájékozhasssa magát, kéri az előfizetéseket augusztus hó 15-éig „Zala Margit Kolozsvár“ cím alatt beküldeni. Az előfizetők a munkát bérmentve fogják megkapni.

C S A R N O K.

Ki hogyan tánczolja a csárdást.

— Folytatás. —

VII. A falu legénye

Nála a táncz a gyönyörűség valósitása. Az ő csárdása költemény, iskoláztalan lelkének megnyilatkozása. Öröm nézni a falusi legényt, a ki legény a talpán. Az ő táncza oly szép, hogy a csárdásban a mai dekadens áramlat végre is vissza fog térni — mint az irodalomban, a csárdásban is — a népieshez. Az ő andalgója elégia és pász-torköltemény, a szaporája ballada, nincs ebben semmi banalis, de a természetesség esztetikai szépsége. — Keleties méltóság és szín, kozmopoliták nem tánczolhatják, azért a mágnás kaszinóban mindennek parodiáját járják. Ha a kurucok látnák, mit szólnának a modern rugkapalozásra. Pusztaszent-tornyai gányóm a te esztetikai érzéked mennyivel följobb van a lipótvárosi kaszinó plutokráciájának krudeliiter rettenetes vitus-mozgólódásánál...

VIII. A szerelmes pár.

Egymáshoz simulnak és nem látnak semmit, csak egymást. És egymásban mindent. A kezük egymását keresi remeg és szívők dobogását kölcsönösen hallják, ki kritizálná ezt az édes együttlétet. Oly boldogok, hogy igazán nem tehetünk egyebet, mint gyűlölni őket. Nektünk ez jól esik, ők észre se veszik. Kettőjükben létezik a világ, kettőjükön kívül megszűnik...

IX. Az öreg pár.

Még nálunk a romlatlan vidéken megtörténik, hogy ha nagyon nekihevül a tár-

saság, az öregek is bougranak. Az ezüstös fejű urambátyám és a tisztelgetreméltó nagyaszonny. Szent kegyelettel nézik ezt a legtöbben, mert a totyogós tánczon átragyog a boldog mult reflexe, ki kritizálná ezeket a kedves öregeket, a kik a maguk öreges ütemeiken mondanak egy szép költői elbeszélést, mesét a boldogságról. Nem is hat meg semmi a mulatságban jobban, mintha az öreg ur és kedves hitepárja járja. En azt hiszem, ez még a jó Istennek is kedves látománya.

— Végo. —

Atyus.

Magyar nő vagy . . .

Magyar nő vagy, szeresd hazádat
Mint egy édes, drága, jó anyát,
Melynek keblén, — bármily sors üldözzön,
Meggpihenhetsz, az nyugalmat ad.

Ne vágyj innen jobb hazát keresni,
Oh ne lépd át szent határait,
Táposon lábaid magyar földön mig élsz,
Beesüld meg annak drága hantjait!

Kivül szép hazád határain
Nem fogad majd hű rokon kebel,
Ha teroskadsz szenvedések alatt,
Nem lesz egy kéz, a mely feleml.

* * *

Menj, menj, hűten gyermek, hagyd el anyádat
Fogadj kebledre rideg mostohát,
Mely ha balsors ér, eltaszt magától,
Vigaszt, enyhet tört lelkednek nem ad.
Bár könnyelműn mégyesz idegen földre,
Kisérjen a magyarok istene.

Ha mindent vesztesz az idegen földön,
Megmarad még szép magyar hazád,
Az visszafogad szerető keblére,
Mint te voltál, nem lesz hűtlen hozzád!
Feleved azt, hogy egykor elhagyád,
Porsádnak csendes nyugalmat ad.

Zala Margit.

Nem kiméli . . .

Derült az ég, ad az Isten jó napot,
De a szívem fájdalom csak sajog;
Azért sajog, a ki tudja és érti,
De szívemet egy cseppet nem kiméli.

Borulj el te tündöklő menny, borulj el,
Az a család játszik csak a szívemmel;
Gonosz lelke folyton csak azt akarja,
Hogy a szívem tövéből ki szakassza.

Szűcs Károly.

Nyilvános köszönet.

Alólírott a dráskoveczi temetőben két márvány sírkereztet emeltettem. A kőfaragói és felállítási munkát Horváth János kránigszeldi (Pragerhof mellett) kőfaragó végezte. — A sírkereztetek csinoságával, tisztességes faragásával, szolid munkájával s jutányos áron való elkészítésével teljesen meg vagyok elégedve. Miért is nevezett kőfaragót a t. közönségnek ajánlom.

Draskovecz, 1895. július 24.

Mestrics Gábor, plébános.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptalajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

S urednikom može je svaki dan govoriti med 11 i 12 urom. — Sve pošiljke tišće se sadržaja nevinah, naj se pošiljaju na ime **Margitad Ježofa** urednika vu Čakovcu.

Imendeljstvo:

Kajšera **Fiebel** Filipova kam se podplata i obmanu pošiljaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskega podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“. i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obmane se poleg pogodbe i faj računaju.

S e n.

Doli pod ljepim sadnjakom vidiš čo veka, koj paz na čmelce, koji su se poleg plota na kraju vrta poredali kak solati vu bojnoj glidi ili kak verna straža, da občuva gospodaru svojemu on božji dar; rodne jabuke, hruške, sljive itd., vinsku lozu, pisano cvětje. Čovek prignjen razgledava svoje čmelce, ter motri marljive čmelice, kak jedne izlätaju iz košnice vu svät po hramu, a druga doletavaju sa sladkim bremenom vu svoju hišicu, svoju slobodicu.

Zagleda se čovek s nekom radostjum vu svoje čmelice, gleda i gleda i nemre se zadosta nagledati. Čini se, kak da im zavidja sudbinu: one poleg vse plaće, kaj gazdi plaćaju, živiju po volji i slobodu.

Sparu je. I čovek se je već denes nadejal, ali izmučen još bude moral delati, nebi megel odoljeti vim svojim potreboćam, vim zahtjevom, vim tak zvanim dužnostim, kaj se od njega išču. Truden sel si je vu hlad pod hrušku, da si odpoćine, pak da još pred poldan opleće trse tam.

Namrgodjen se pogled čoveku vtaži, kad zastavi na ovtju, koje obletaju pisani metulji, natiravajuć, se prostim zrakom i sedajuć na lijepe sagove (tepihe) bogate naravl. I njim kak da bil nenaviden čovek. Miris (duha) cvětja struji zrakom i raznježuje mu tvrde prai, a sloboden suj drugih kuk cov i čmelah godi mu vuhu i kak da bi se zibal vu miseli, koje bi hotele daleko leteti.

Pogled zapilji črez hruškino granje (svrže) ležeć, vu onu nebesku modrinu, vu božju kapu, koja vse jednako uzima pod svoje okrilje. Misel mu se još dalje razkriji od pogleda, pak čovek onak sanjareći gleda vu one visine, čuti čudno nekakvo čuvstvo, kak da je sam na svētu. Svojim miselim nepodaje nikakve granice, nikakve forme, svojim namjeram nikakve odlučnosti, svojim težkoćam nezna vraćta najti.

Truden duhovno i tëlavno, nesvëstan okrene se nazadnje i zadržma. Na to zabrenči čmela i zleti sa hruške i spusti mu se na vuhu, kak da bi se hotela potinuti, se vse više pogiblje k vuhu, kak da bi se umiljavala gospodaru, kak da bi mu hotela pomoći, vtažiti nevolju, koja ga tišči.

Čovek senja, kak da je došel vu svoj čmeljnjak (vu vulnjak), on vu kutu, pak gleda, kak je vu njem vse zadovoljao i srećno, najveći red i blagostanje. Nigdo se netuži na svoju sudbinu. Čovek se čudi, divi toj slogi, toj ljubavi, tomu zadovoljstvu.

Dok se tak snebiva nad tom državom mira i sreće, dojde k njemu mala čmelica, kak ona ili je prav ona, koju jenkrat bil izvelka na suho iz bližnje mlake, pak ga zapita, čemu se toliko čudi.

On je joj povedal zroka.

Onda je ona rekla njemu:

„Zato ti je nam dobro, ar pri nas dela vsaki svoj posel sdušno i savjestno, nigdo nelenjari, vsi smo jednaki, vsi zadovoljni, ar i ona, koja se čini, da je na glavi (da je vodja), dela svoje delo, da jenigdo sbog

nedelanja nemre zešpotati. Naša je zadruga, država zad voljna i srećna, ar vu njoj vlada načelo delatnosti, delo je glavna vrlina, najveće je plemstvo poštenje, a nagrada vu mirnoj savjesti, vu zadovoljstvu srca. Jednako se vim kroji pravica. Mi smo već zdavnja vpeljali vu život ono geslo, koje vi stopram na jeziku nosite, najmre: „jednakost, bratstvo, slobodu“. Završila je ponosno čmelica.

Čovek se osupnul s tih reći i čudil se, kak su pri tak maloj živinici tak umne misli, tolika svëst, kolike niti ljudi nemaju. Ali mora čmeli prav dati, i tužno je zdehnul:

— Ah, kad bi i mi mogli biti tak srećni!

— Zakaj vsi ne delate, vsaki vu svojem području svjestno i duševno. Gde je delo, tu je i poštenje. Vi vsi ne delate, zato vas nekoliko mora hraniti on druge. Podvučila je čoveka čmelica naivnim glasom.

— Ali da bi se pri vas našlo lenjakov i nametnikov, koji bi hoteli da se vašom mukom hrane, kaj bi vi vćinili žnjimi? zapital je čovek radoznalo.

— Mi znamo braniti pravo svoje (juša svojega), mi znamo čuvati dobro svoje.

— A kak?

Čmelica je odgovorila mirnim, ali čvrstim glasom bezodvjavno:

— Mi imamo brate, kak i sam znaš, pak si videl, kak baraćemo.

Na to se čmelica odpravila da ide i podbrusila je svoja kriljčeca s nogicami.

Z A B A V A.

Van bi rad!

To je ipak čudnovato uredjenje na ovom svietu, da čim manje ima netko duha u glavi, tim više duhov ima u svojoj kući, na polju i po avih kutih. — Kam pogleda, svigde mu se skaže, duh, i uvijek poveda, da je duhe videl i t. d.

Ako bum anda ja ovde pripovedal, da kući Strahovića skoro nije bilo za zdršati pred samemi duhi i strašili, tak si bu svaki lahko zračunal, koliko duha je u njegovoj glavi bilo.

U kući Strahovićevoj su bili, kak je o svojom ženom a po tom i s diecom tvrdo i ze stalno držal, a sluga i dekla su vierovati morali, ako su hoteli pravi kršćeniki biti, duhi i strašila. U stieni najme se je čula po noći, kad je sve tiho bilo, ona varica sa svojom tik tak; zatim Mora, koja je u noći došla na Strahovićeve prsa čepet, tak da je bil prisiljen sa svojom piljenicom u nosu raditi, pri čem su onda obloki u svojoj bedastoći mislili, da je potres, te su tomu za volju drndali; onda je bil jedan pivnični duh, koj

je svega sladkoga sira pojel a ktomu kiselo vino lokal; zatim je bil stalni duh, koj je kravam mlieko odusimal, a nje je vdrapil, da su lance potrgale i kakti divije po stali sim tam skakale; konačno je tu bil jedan tavanški duh, koj je po deždjevnih s-vietrom noćih došel na nahižje te je onde, dok je vani bura bila i grmelo, deske po nahižju sim tam premetal i hital a mačke pak je u repe njihove šćpal, da su jako tužno zavijale — osobito meseca februara.

Proti ovim svim strašilam, kak takaj proti drugim noćnim posietiteljem, kak su to sove, čuki, pejsani, sjedinim okom na sredini čela, bezglavnjaki, žereće koze i smuci, se je imal Strahović molitvami, zaklinjanjem, proklivanjem, izkadjivanjem hrastovom gubom boriti, ali na koliko mi je poznato, samo jedan jedini krat mu je za rukom pošlo jednoga takvoga duha ili strašilo u svojoj cielej veličini videti, osloboditi i na očigled svoje ciele familije u miru božjem oditi, pustiti.

Dakako, da on stim vieri nije služil, a niti sudbenim oblastim, a sam sebi pak posve ne; jer prava viera je neprijatelj svih praznovierjah, sudbene oblasti pako znadu, kak zločinci više krat bedastoću drugih u svoje svrhe znadu upotrebljavati, a on sam pak se je moral jedan krat kroz škodu opametiti.

Neki prevzetni tat najme, se je još zvečera srećno odsuljal na nahižje gore, te je med deskami posve mirno čekal onoga hipa, kada svi u kući zaspe i on bu svoje dielo mogel početi.

A kad se osvedočil, da kuća izbilja spava ili bolje rekuć, da u kući svi spavaju, zvelkel se je iz svojeg skrovišta, te u tmieni okolo pipajući dospel je u komoru, gde je onda napunil jednu priličnu vreću do vrha gore sa raznovrstimi komadi špeha, soćnih šunkah, lopaticah i prevudjenih svinjskih jezikov, a prazne prostore zmes je spunil sa suhimi slivami, kruškami i drugom drobežijum, te se je onda hotel svojim dragim trhom proti nahižjski vrati odputiti, kad se ovak u tmieni korajuč na jedan kup staroga črepovja popikne i silnom bukom kak je i dug i širok na tlo zrušil.

To se razumieva, da se je na tu buku Strahović prebudil i gore skočil, a zatim zbučil ženu, diecu i družinu. Na to vzeme iz svetilnice, polag vratah viseće, svetu vodu i grančicu rožmarina, skojim bu škropil i ovak oboružan se odputi na delu malo prije probudjenene i na pol oblećene vojske na nahižje. Uz put još vzeme kadilnicu, za da strašilo ili duha in facie loci zateče te ga svetilnicom i temjanskem dimom od daljnog halabuđenja zaustavi.

Čovjek se je prebudil, a čmelica zujeć odletela je s vuha. On se je opipal za vuho, prebrisal oči i gledal je, kud je odprhнула čmelica, pak se zamislil;

Je, je, kad bi ljudi radili (delali), kak god čmele delaju, za kuliko bi svetu bolje bilo! Doista prav veli sveto pismo: Od mravije i od čmele vući se, o čovjek, delati!

Priredil:
Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA?

Veličina i glubijina morja.

Po najnovjših mjerenjah i zračunavanja ustanovljeno je, da veličinom, glubljinom i vnozinom vode nadkriljuje vsa morja tihi Ocean. Njegova poprečna glubljina iznosi 4083 metra, njegova površina 161,137.000 kvadrat kilometrov, a njegova vodena sadržina 658 milijunah kubičkih kilometrah. Za njim sledi atlantski Ocean s poprečnom glubljinom od 3763 metra, površinom od 79,778.000 kvadrat kilometrov i vodenom sadržinom od 300 milijunah kubičkih kilometrah Indijski Ocean poprečno je glubok 3650 metrov, ima površinu od 72,563.000 kvadrat kilometrov i vodenu sadržinu od 265 milijunah kubičkih kilometrov. Severno ledeno morje najmenje je gliboko, poprečno se čini na 818 metrah, njegova površina na 12 796 000 kilometrov, a vodena sadržina na 10 milijuna kubičkih kilometrov. Poprečna glubljina južnoga ledenoga morja iznosi 1500 metrov, a površina 15,630.000 kvadrat kilometrov, a vodena sadržina 23 milijuna kubičkih kilometrov. Vsa srednja morja zajedno čeni profesor Kerstens na 30,748.000 kvadrat kilometrov, uz poprečnu glubljinu od 1060 metrov i vodenom sadržinom 32,5 milijuna kubičkih kilometrov. Prema tomu iznosi čela morská površina 367,000 000 kubičkih kilometrov, a vsu vodena masa 1282 milijuna kubičkih kilometrov.

Pred 25 ljetmi.

Ovih se dnevov navršilo 25 ljet, kaj je između Francezke i Prajzke buknuo onaj

Komaj da je tat imal vriemena u veliku škrinja med zmazano rubje so skrity i eto već su zaklinjači duha tu bili te su mrmjali po-božne molitve, a gazda prične ozbiljno i svečano polag starinskih regulah i navadah:

„Svi dobri duhi hvale daju gospodinu Bogu, a kaj trebaš ti.“

Čim je tat taj nagovor počul, odmah je došel ksebi. On se hitro med štropotom ogrme jednom plahtom, koja je takaj med za noge i odgovori ozbiljno i svečano polag starinske regule i običaja:

„Ja trebam za moje oslobodjenje mnogo!“

Sad su se zaklinjači hitili na koljena, a Strahović drhćućim glasom vikne proti škrinji:

„Nesrećni duh, kaj ti fail i čim te morem osloboditi?“

Na to javuč odgovori duh: „Van bi rad oditi.“

„No tak idi u ime Božje!“ veli Strahović, a žena, dieca i družina se onak klečeć, na kolenih daleko razšire, te načine put prost do vratah.

Vlovljeni duh si to nije dva krat dal reći. On dojde ves biel iz škrinje, stupa bez štro-

veliki tabor, koji je zrušil drugo francezko carstvo, podigel tretju republiku, a sjedinil Njemačku. Dneva 14. juliusa zestal se je prajzki kralj Vilim s francezskim poslanikom Benedettiem na setališču vu Emsu, ter je Benedetti zaiskal od kralja odlučn odgovor na francezki zahtjev, da se princ Leopold Hohenzollern odreče kandidature na španjolski tronuš, a ujedno da se i za buduće izključi vsaka njemačka kandidacija. Kralj Vilim je Benedetti okrenul leđa, a stim je bil tabor odlučn. Benedetti je još istoga dana ostavil Ems, a već drugi dan votiralo je zakonodavno telo vu Parizu sa 246 proti 10 votumov 50 milijuna za mobilizaciju vojske, i sa 248 proti 1 votumu 16 milijunah za mobilizaciju mornarice. Samo Thiers i Gambetta savjetovani su mir. No tabor je bil zaključen, no né po želji Napoleona III. i carice Eugenieje, kak je to dokazal izrično prajzki historiograf Siebel vu svojoj najnovjšoj publikaciji, nego krivnom vojvode Gramonta, ministra vanjakih poslov i nekejih slavjenih generalah.

Istoga dana povrnuo se je kralj Vilim vu Berlin, gde je bil s entuziazmom dočekan, a 17. juliusa odposlan je jedan general vu Berlin, da donese nazveščeni tabor. Dne 19. juliusa 1870. ljeta tabor je službeno nazvešćen, nekoliko danah za tim prešli su prajzki šeregi francezku medju, ter 4. augusta došlo do prve odlučne bitke kod Wörtha, gde je kraljević Fridrik Vilim preobladal Mac Mahona. Dalnji tečaj tabora zadosta je poznat. Francezke i Njemačke novine pišeju povodom 25 godišnjice vsake fele političkoga razmatranja, koja kulminiraju vu tom, da se je Francezka neočekivano hitro opopravila i pridigla, a Njemačka nje polučila vsih ciljov. Takaj se iztiče, da je tretja francezka republika polučila veku trajnost od ikoje francezke vladavine od sto let. Od glavnih nazočnih onih svetskohistoričkih dogodjajah još su na životu samo Benedetti i Bismark.

Kralj kardinalu Ledochowskom.

Novine „Pol. Corv.“ javljaju, da Njegovo Veličanstvo podělilo profetu propagande, kardinalu Miesiclavu grafu Ledochowskomu, povodom njegove zlatne meše velekrst reda svetog Stefana.

pota i bez rieči med prestrašenimi ljudmi, prigne se svečano; digne iz tla dubokim uzdahom jednoga na podu ležećega niemoga duha pod pazduhu i . . . nestalo ga.

Strahović i njegovi ljudi su one noći u udgodnoj samosvjesti, da su jednoga duha oslobodili, spali kak stakori, ali drugi dan, kad su videli, da je duh ovak bez miere i računa puno sunkih, lopatic, speha i suhog voća sobom na put vzal, onda njim se je pred očmi razsvietilo te su bili na četom.

Ali kaj njim je to pomoglo?

Duh je bil vani a nuter već nije hotel dojtí. —

Englezki.

Nieki Englez i Hollandez su se vrhu boksanja (šakom tučenja pripravali. Englez je tvrdil, da za neprijatelja pobiti, je najsigurniji udarac na želudac, a Hollandez je daval udarcu pod nos prednost.

Idu anda probat i prišmu boksati. Za kratko vrieme se Hollandez u želudac pogodjeni zruši na tlo i ostame onde neko vrieme

Na spomenek 4. juliusa.

Na spomek 4. juliusa, dana, kad se je amerikanaki savez preglašil neodvisnim, pošlao je Gladstomu, papi Leonu XIII. i Bismarku „najvećoj trojici starih muševah“ iz Amerike jednaki dar. Dar se sastoji od onih glasovitih »Declaration of independance«, koja je štampana na svili vu raznih bojah ter se mora smatrati jednim od najljepših djelah tipografske umjetnosti. Papi poslana deklaracija štampana je latinski, Gladstovova englezki a Bismarkova njemački. Dar je poslao neki Irac Bridel, koji se je pred vnojo ljetah naselil vu Buffalu.

Eksplodzija vu fabriki puškinoga praħa.

Vu Tivolju pri Rimu razpršila se je 14. juliusa fabrika baruta (praħa), zbog česa je 13 ljudi vmorjeno. Obloki vsih hišah vu okolici su polupani. Ljudstvo je jako preplašeno.

Carske vojne vježbe.

Kak je do vezda ustanovljeno, kralj se bude po velikih vojnih vježbah (manevrih) kod Budjeovicah od 1. do 4. septembra povrnuo vu Beč i tu bu ostal do 8. septembra. Toga dneva na večer putuje kralj izravno vu Stettin, a da se nenaravne vu Berlin. Vu Stettinu bude kralj nazočen velikim vojnim vježbam prajzke (njemačke vojske) ter se bude 13. sept. vu jutro povrnuo vu Beč. Dneva 17. septembra putuje kralj vu Kis-Cell vu Magjarsku, gde bude nazočen konjaničkim vojnim vježbam. Iz Kis-Czella pohodil bude kralj Zentu i Bánffy Hunyad, gde budu zaključne vojne vježbe. Na 26. ili 27. povrnuo se bude kralj vu Beč.

Neve fele damsif.

Jeden englezki inžinir predložil je, da bude napravil damsif, koji bude prevalil 100 kilometrov za jednu vuru. Ladja ta bila bi duga 225 metrov, a široka samo 23 1/2 metra, najmre 1/2 dužine, doklam ostali pomorski damsifi imaju 1/3 dužine. Tim damsifom došlo bi se na taj način za 48 vur iz Europe vu Ameriku.

Izbóri zastupnikah vu Englezkoj.

Kraljica Viktorija razpustila je trinajati

u neavesti ležec. To vrieme Englez upotriebi i spuši jednu cigaru.

Kad se je Hollandez iz svoje omiljavice prebudil, bude borba opet nastavljena, te je sad poslužila sreća Hollandezu, da je svoga protivnika, onim prije toliko hvaljenim udarcem pod nos pogodil.

Engleza oblije krv iz nosa, oči mu nabuhneju i on se zruši, nosa rubcem dršeći, na stienu, dočim po tiho za sebe mrmlja: „I ov nije zločest!“

Konjska trgovina.

A. Čujete prijatelj, vi ste mene vašim konjem dobro nasanjali.

B. Kak to?

A. Komaj da je tri dni pri meni bil, već je krepnuo.

B. Ah čudnovito! Takvoga kaj nije pri meni nikad napravil.

Em. Kollay.

parlament (orsacko spravišće) svoga vlada-
nja, odredila nove izbore i sazvala novi
parlament za 12. augustusa. Novi izbori
počinju u gradovih (varasih) v u sobotu
13. i svršavaju se 18. juliša, a v selških
kotarih traju od 17. do 27. toga meseca.
Da se izbori moreju tak hitro obaviti, raz-
tolnačuje se stim, kaj se vu Engleskoj
vsakoga ljeta od juliša do konca ljeta
revidiraju izborne listine. Vezdašnji izbori
budu se anda obavili temelju izbornih iz-
brati 670 zastupnikov (ablegator), od kojih
zbira Englezka 455, Iraka 103, Škotska
72, Wales 30. — Sveučilišta vu Oksfordu,
Cambridgu i Dublinu zbiraju po isto tak
imaju 24 varasi juša na 2 ablegato. Vsi
ostali kotari, pak i sveučilišta vu Londonu,
Edinburghu i Glasgovu zbiraju po 1 able-
gata. Vezdašnje listine sadržavaju 6,332,454
izbornika. Poprečno anda zastupa jeden
ablegat 59.000 dušah i 9500 izbornikah.
Sam London ima 62 izborna kotara. I sam
način izbora vrlo je zanimiv. Treći ili četri
dan iza kak je v u kotar dospel kraljevski
poziv za izbor, imaju se pri prezešu izborne
komisije najaviti kandidati, i to od 12 do
1 vure v u njegovom uredu. Kandidata na
javljaju dva izborniki pismeno i 8 ustmeno.
Samo ovak najavljeni kandidati moreju biti
izabrani. Nebude li do 1 vure imenovano
više kandidator od jednoga, to prezeš izborne
komisije s mesta proglašuje toga jednoga
— da je izabrani. V u tom se kotaru dalje
nezbira. Imena kandidatah štampaju se na
posebnih cedulicah. Stranke neizdavaju ta-
kovih cedulah. Izborni mesto (hiža) odprta
je od 8 vur v u jutro do 8 vur na večer.
Vsaki izbornik veli svoje ime prez dalnje
legitimacije, pak ako se njegvo ime nahadja
vu izornoj listini, to mu prezeš izručuje
glasovnicu, na kojoj su štampana imena
kandidatah. Izbornik za tim ide k pisacem
stola ter iza imena kandidata postavi križ,
zamota glasovnicu ter je vlastoručno hiti
vu žaru (posudu). Kad je glasovanje dovr-
šeno, žara (posuda, v u kojoj su votumi) se
zapečati i prenese v u drugu posebnu sobu,
gde se drugi dan mēšaju glasovi (votumi)
i brojju. Rezultat se oglasi s obloka na-
rodu. Gdo ima najviše glasov, on je izbran.
Vužeših izborah nejma.

Ljepe prilike.

Poprečni broj umorstva i pokušanih
umorstvah iznosi v u Italiji 5000 na jedno
ljetu. Kak v u Italiji vumre na ljetu poprečno
725.000 dušah, onda je vsaki 145-ti izvržen
pogibelji, da bu barem vumorjen.

Amerikanske mušice.

Vu Nju-Jorku ima ljudih, koji imaju
vnuo penez, malo posla a najviše više fele
vu glavi mušicah. Neko od ovih v u Nju-Jorku
pred nekolikimi dnevi premisljaval je, kak bi
izprobal poštenje svojih domorodcov. Kupil
je deset kabelarov, v u vsaki je del vekši broj
penez i svoju vizit kartu, ter je kabelare na
više mestih tobož „zgrabil“. Za tim je čekal
znatiželjen, jeli se bude krj oglašil, koj najde
peneze. I za istinu, za 24 vure imal je veđ
vu ruki devet kabelarov s penezi, ali desetoga
nije dobil. Ar su prvih devet kabelarov po-
vrnule ženske, zaključuje originalni amerikanec,
da je desetoga kabelara našel mužkarec i da
su v u Nju-Jorku žene poštenije nego mužkarci.

Provala Vezuva.

Iz Napulja su telegrafirali: Velika vno-
žina stranskih ljudih žuri se sim, da vidi

provalu Vezuva. Lava tebe v u četiri ognjena
traka iz vrhunca Vezuva. Trak, koji ide proti
Resini veđ je vništil dvoje velike gorice.
Profesor Palmieri dal je podignuti velike
zidine od kamena, da občuva observatorij.
Najvekši se je krater odprl na Atriu di
Cavallo, kotlini izmedju Vezuva i Some. Lava,
koja iziće iz tog kratera, veđ je kod Colle
del Salvatore stvorilo čitavo jezero. Uz taj
krater podigla su se dva nova šiljka, iz kojih
se zdižu silni plamenovi. Čuden pojav je i
to, kak ga prvije nisu opazili, da jeden od
tih šiljakah fučka kak lokomotiva. Zanimivo
je, da istodobno s Vezuvom hiće ognja i
Aetna. Na njezinoj izhodnoj strani pojavil se
je takaj novi krater.

— Iz Italije javljaju istodobno: Vu
nedelju padal je v u Cuneu v u Lombardiji
snēg, a v u Palermu je ladala vrućina od 44
gradušov Celziusa. —

Kratke novosti.

— Medjuparlamentarni kongres sastaje
se 13. augusta v u Bruselju. Kongresu pred-
sjedja prezeš belgijanske komore Beernaer.
Dnevni red je ov: 1. Osnova organizacije
stalnog obraničkog suda. 2. Predlogi o sni-
žnju oružanja. 3. Neutralizacija novih orsagov.
4. Obramba stranskih i pravo izгона. 5.
Izvēščaj medjuparlamentarnog ureda. 6. Izbor
mesta za kongres 1896. ljeta.

— Tri Francezi su se zavadjali, gdo
bu od njih više vode popil. Jeden je spil
13^{1/2} litrov, drugi 10, a treći 8. Vsi tri su
vumrl, ar su prenatrpali želudce.

— Stari Grki pisali su najprvije od desna
na levo, pak onda s desna na levo nazad, a
napokon su se odlučili za najspretni način
s leva na desno.

— Tri sekunde vremena potrebne su
dok brzjavni znak transatlanskoga brzjavna
(izmed Europe i severne Amerike) preleti.

— Hebrejska biblija, koja se čuva v u
Vatikanu v u Rimu, težka (žmehka) je 145
kilogramov, ter je najveška od rukopisa sa-
stojeća biblija na zemlji.

Nekaj za kratek čas.

Vu ipitalu.

Betežnik: „Ali gospoda doktori, prosim
Vas za Boga, tuliko rēzete i pikate po mojoj
nogi, im je to veđ za obnoret?“

Doktor: „Mi išćemo puščano zrno-spriha
vu nogi.“

Betežnik: „Zakaj mi to niste taki rekli,
im ga ja imam v u žepu.“

Odluka na licu mesta.

Mesari v u jednom varasu potužili su se
birovu, da su vrata klaonice (šloproga) preveđ
vuzka, pak da nemreju voli črez vrata prejti.

Birov se taki odpravil sam v u šloprog,
ter dođući tam, razkriil je obedve ruke i
prelazeč črez vrata rek je: „Nu vidite, da
na ta vrata more i najveški vol prejti.“

Iz suđa.

Obtužena: „Prosim ponizno gospodina
sudca, izraz „magarec“ nise je dotikal ovoga
gospona, ar tak staroga magarca, kak je on,
nti ga nēga.“

Sudec: „Gospon tužitelj, jeli ste stim
zadovoljni?“

Tužitelj: „Jesem, zevsema.“

Anda:

Gospa (kuharici): „Ako ste do bēsa i
zaljubljena, zato ipak netrebate pustiti, da se
vsaka hrana osmodi, nti pak morate potreći
vse posudje.“

Kuharica: „Ah milostivna gospa, kad sam
nesrećna zaljubljena.“

Zakaj nemre nijeden fiskalijuš dojti v u nebu.

Evo kaj pripovēda napuljska pučka pri-
povest: Komaj kaj je bil došel, bog zna po
kojem putu, prvi fiskalijuš v u nebo, veđ je
zgrabil Ivana Krstitelja. Sveti Ivan, rek
je fiskal, glej, prav se vidi, da do vezda nije
bilo v u nebu fiskala. Pak kaj stari Peter još
navēk čuva ključe nebeske? S kojim jušom?
To bi ja rad znal. Ti si po krvi najbližeši
rodjak Jezusa Kristusa, ti si išel pred njim i
činil za njega, kad se još nije ni mislilo na
Petra, ti si dapače i svoju glavu alduval za
istinu. Ti si ostal Zveličitelju voren do smrti,
a da tebe nije nijeden kokot zakukuriknul. S
toga ti velim: Nasljedstvo Jezusevu na sv.
Petra nemore se zaradi juša terpeti.“
— „Morti nemaš krivo, odgovoril mu je sveti
Ivan, nego sveto pismo je tak napisano.“ —
„Ali v u budućnosti nemora tak biti. Vskao
pismo se da potreći, rek je fiskal. — „Nase
né tak lahko, rek je sveti Ivan.“ — Spreten
fiskal more i to, rek je fiskal. — „Pak kaj
da činimo.“ — Pravdu bum vodili. — I
za istinu pravda je bila speljana, a fiskal ju
je dostavil sv. Petru. Sveti Peter prečtel je
tužbu i akoprem mu je komaj polovica razum-
ljiva, previdel je, da stvar nestoji za njega
najbolje. Premisljavajući jeden čeli dan, od-
govoril je na zadnje tužitelju: „Dragi brate
vu Jezusu! Kaj ti v u svojoj tužbi navadjaš,
čini se i meni po nekaj obrazloženo, akoprem
se more vnuo toga oprvrći. Speljajmo anda
pravdu. Samo moraš za mali čas trpljen biti.
Ti si našel svojega fiskaljuša; pričekajmo,
dok drugi, koji bude mene zastupal, dojde
vu nebo.“ — Od onda je sveti Peter
pazljivoši, nek je igda bil, — pak kad god
se pokaže na nebeskih vratih koji fiskaljuš
dravdoznaneč, odpravlja ga sveti Peter.

Složil:
Glád Ferencz

Pitanja i odgovori.

1. Vu kakvu nesreću največpnt miš
dojdu?

·(ešidmvršks ešidmvršks nA) —

2. Gdo je pomoril četrti delvih ljudih?

·(ušv) —

3. Kaj je to: Gdo napravi, on ne
nuca; gdo kupi, on neče; gdo nuca, on nezna
od toga.

·(naks) —

4. Gda je bolje seno kositi?

·(nvrš ošv vbeš ešv ošv) —

5. Koje vino skrivaju ljudi najbolje?

·(ošv vbeš ešv) —

6. Koje leto trpi samo jeden den?

·(ošv ošv) —

Priposlal:

Novak Peter.

Javna zahvala.

Niže podpisani sem na draškovečkom
cintoru 2 pila iz marmora dal postaviti. Ove
pile je Horvath Janoš kamenar iz kranig-
felda (poljeg Pragerhofa) napravil.

Pili su lépi, dobro složeni i za fal naprav-
ljeni, i jesam s njimi i s delom kamenara
čisto zadovoljen. Zato imenutoga kamenara po-
štavanomu občinstvu preporučam!

Vu Draškovecu, 24-ga juliša, 1895

Mestrics Gábor
plebanoš

Dobre žepne i stene vure za fal cėnu moći dobiti pri Pollak Bernatu vuraru vu Ćakovou (Pijac, Šparkassa). Pri njem se uzimljeju vure takaj za popravek za fal cėnu:

LOTERIJA Buda, 20-ga juliša 1895.
84 31 13 51 71

Gabona őrak — Ciena žitka

1 m.-mázsa. — 1 m.-cent.	frt	kr
Buza	Pšenica	6.00 —
Zab	Zob	5.80 —
Rozs	Hrż	5. — —
Kukoricza ó	Kuruza stara	
uj	„ nova	6.70 —
Árpa	Ječmen	5.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	7. — —
Sárga „ „	„ žuti	6. — —
Vegyés „ „	„ zmėsán	6. — —
Lenmag	Len	9. — —
Bükköny	Grahorka	5. — —

**VASUTI MENETREND
CSÁKTORNYÁN.**

Indul	Napszaka	Óra	Perc	Gyors- pósta- és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4	39	gyorsv
„	Délelőtt	11	39	postav.
„	Délután	5	52	vegyesv.
„	Ejjel	10	07	postav.
„	Reggel	5	52	vegyesv.
Pragerhof felé	Reggel	6	06	postav.
„	Délelőtt	11	30	vegyesv
„	Délután	4	15	postav.
„	Ejjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	4	49	vegyesv.
Novimárofig	Reggel	6	15	„
Zágráb felé	Délután	4	20	„
Varazsdig	Este	10	17	„
„	Ejjel	1	30	„
„	Délelőtt	11	44	„
Bobára	Reggel	6	05	„
Egerszegre	Délután	4	28	„
Érkezik				
Kanizsa felől	Reggel	5	51	postav.
„	Délelőtt	11	30	vegyesv.
„	Délután	4	01	postav.
„	Ejjel	1	14	gyorsv.
„	Este	9	32	vegyesv.
Pragerhof felől	Reggel	4	36	gyorsv.
„	Délelőtt	11	29	postav.
„	Délután	5	37	vegyesv.
„	Ejjel	9	55	postav.
Varazsdról	Reggel	4	22	vegyesv.
„	Reggel	5	43	„
„	Délután	3	50	„
„	Ejjel	12	43	„
Zágrábról	Délelőtt	11	18	„
„	Este	9	30	„
Egerszegről	Délelőtt	8	52	„
Bobáról	Este	9	42	„

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni surednik
GLAD FERENCZ.

Nyilttér.

E rovat alatt közlőttekért sem alaki, sem artalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk

Henneberg-selyem csakir akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér és szineseket 35 krtól 14 frt frt 65 krig méterként — sima, csikos, koczkázott, mintázottakat, damasztot sat. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) sat. póstabér és vámentesen a házhoz szállítva és mintákat póstaforudulóval küld: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 1

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint tekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy özvegy Sárosi Lászlóné végrehajthatónak Pintárics Iván prekopal lakos végrehajtást szenvedett elleni 52 frt 41 kr. tőkckövetelés és

járlékai iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő IV. hegykertletti 786 tkv. 431/6 hrsz. a ingatlanra az árverést 283 frt ezennel elrendelte és hogy a fentebb megjelelt ingatlan az

1895. évi augusztus hó 8-án d. e. 10 órakor

a IV. hegykertletti községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 23 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű eliamervényt átszolgáltatni. 785 1—1

Kir. jbiróság, mint tkvi. hatóság.

Hirdetmény.

B Ü K K F Á T

I. és II. minőségűt vegyesen
méterölenként 12 forintért

házhoz szállit

Tkalcsec Miklós
Vidovecz.

782 1—2

O g l a s.

BUKOVIAH DRV

I i II. class
meter klafter za 12 ft.

na mesto postavi

Tkalcsec Miklós
iz Vidovec.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyan,

Főter, az új takarékpénztárt épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA,
arany, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

Legjobb szerkesztő svájci zsebórák.

Falisingaórák.

Szagtalan és nyomban szárado.

Valódi csakis fél és 1 kilos üveg-palacsokkban

határozottan Christoph-félc lakl kérendő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Ismeretvé teszi, hogy a szobák a másolás alatt i használatának, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadó száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerültek. Emellett a használat olyan egyszerű, hogy két magy végebe a másolat. A palló nedves tárgyval feltörülhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Még kell különösíteni:

színezett szobapalló-fénylakk, sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfeszék fűdi be a pallót a egyruttal fényi is ad. Esztét egyaránt alkalmazható régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden foltot, korábbi mázolást abb; van szintén

tisztá fénylakk (színezetlen) új pallókra és parkettra, mely csupan fényt ad. Különbösen parkettra a olajfeszékkel már bemásolott egészen új pallókra való. Csak fényt ad, emeljeve nem fűdi el a famustrát.

Postasomag, körülbelül 35 négyzet mtr. (két középnyagú szobára való) 5 frt. 50 kr., vagy 9¹/₂ márká.

A közvetlen megrendelésnek minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cségre s a gyári jegyre, mivel az a több mint 150 éve létező gyártmányt sokfelé utánóznak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a cséknak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Zürich.
Csáktornyan: **GRANER TESTVÉREKNÉL.**

Pályázati hirdetés.

A légrádi (Muraköz) róm. kath. tanítói állásra pályázat hirdettek.

Fizetés: évi 400 frt, 4 öl fa, egy szobából álló lakás, ismétlőiskoláért 25 frt.

Kivántatik a magyar- és horvát nyelv tudása, aki orgonálni tud előnyben részesül. Az állás **1895. évi szept. hó 1-én** tölendő be. — A pályázni kívánó legyen nőtlen és folyamodását **augusztus hó 15-ig** az iskolaszékhez nyujtsa be.

Gadó Mátyás, iskolaszéki elnök.

781 2-2

<p>Magyar, német, francia és angol képekkel ékített MUNKÁK.</p> <p>Kő-, aczél- s réznyomatu díszművek.</p> <p>Magyar, német, francia és angol REMEKIRÓK MŰVEI.</p> <p>*</p>	<p>Az irodalom bármely ágában s bármely nyelven megjelent <u>kötött és kötetlen könyveknek legdúsabban fölszerelt raktára.</u></p> <p>Bármely szerző által írott, bárhol megjelent és hirdetett könyveknek leggyorsabb és árfőlemelés nélküli megszerzéséről gondoskodunk.</p> <p>Az irodalmi termékeket illetőleg a legszivesebb készséggel nyujtatik fölvilágítás.</p>	<p>Utazási kézikönyvek, atlaszok, földabroszok, tervrajzok, föld és eggömbök.</p> <p>Ima- és ájtatossági könyvek egyszerűen és legékebben kötve a leggazdagabb választékban.</p> <p>Mintakönyvek s rajzok NŐIMUNKÁKHOZ</p> <p>*</p>
--	--	---

A „MURAKÖZ” társadalmi hetilap kiadóhivatala.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

KÖNYV-, MŰ-, ZENEMŰKERESKEDÉSE

KÖNYVKIADÓHIVATALA, PAPIR-, IRÓ- és RAJZESZKÖZŐK RAKTÁRA, KÖNYVNYOMDÁJA és KÖNYVKÖTÉSZETE

Csáktornyan.

Alapított 1850. évben.

<p>Szótárak.</p> <p>IFJUSÁGI IRATOK, KÉPKÖNYVEK minden kor és nem számára, minden nyelven, a legdúsabb választékban.</p> <p>ISKOLAI ÉS OKTATÁSI könyvek minden nyelven.</p> <p>Népies naptárak, ALMANACHOK, zsebkönyvek.</p> <p>*</p>	<p>Az összes irodalom termékei a könyvkereskedés raktárában megtekintés végett készen állanak s kívánatra, gondosabb megvizsgálás végett legnagyobb készséggel küldetnek mind helybe, mind vidékre.</p> <p>Vidékről érkező megbízások kellő készséggel és gyorsasággal teljesítetnek.</p> <p>Irodalmi közlönyök és jelentések ingyen szolgáltatnak ki a könyvkereskedés által.</p>	<p>SZAKÁCSKÖNYVEK.</p> <p>Előfizetés elfogadjatik: minden bel- és külföldi folyóiratok, napi és DIVATLAPOKRA a szállítás mind helyben, mind vidékre a leggyorsabban eszközöltetik.</p> <p>*</p>
---	--	---

Megyénk tanintézetekben használandó tankönyvek folyton raktáron vannak.